

EDUSKUNNAN VASTAUS 101/2001 vp

Hallituksen esitys euron käyttöönoton edellyttämiksi muutoksiksi verolainsäädäntöön

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä euron käyttöönoton edellyttämiksi muutoksiksi verolainsäädäntöön (HE 91/2001 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 12/2001 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 125 § ja *muutetaan* 48 §:n 1 momentin 2 kohta, 53 §:n 8 kohta, 55 §:n 4 momentti, 57 §, 71 §:n 3 momentti, 73 §:n 2 momentin suomenkielinen sanamuoto, 80 §:n 2 kohta, 88 §, 92 §:n 23 kohta, 93 §:n 1 ja 4 momentti, 94 §:n 3 momentti, 95 §:n 1 momentin 1 kohta, 96 §:n 2—6 momentti, 97 §:n 2—4 momentti, 98 §, 100 §:n 2 momentti, 101 §:n 2 momentti, 104 §:n 1 momentti, 105 §, 105 a §:n 2 momentti, 106 §, 115 §:n 3 momentti, 116 b §, 116 c §:n 1 ja 3 momentti, 126 §:n 1 momentti, 127 §, 128 §:n 1 momentti, 130 §, 131 §:n 1 momentti ja 143 §:n 5 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 53 §:n 8 kohta ja 93 §:n 4 momentti laissa 1170/1998, 71 §:n 3 momentti laissa 1086/2000, 92 §:n 23 kohta laissa 1263/1997, 93 §:n 1 momentti laissa 468/2000, 95 §:n 1 momentin 1 kohta ja 105 a §:n 2 momentti laissa 1165/2000, 96 §:n 2—6 momentti ja 143 §:n 5 momentti laissa 1218/1999, 101 §:n 2 momentti laissa 1126/1996, 130 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, 105 § laissa 1465/1994 sekä 116 b § ja 116 c §:n 1 ja 3 momentti laissa 229/1999, seuraavasti:

48 §

Verovapaat luovutusvoitot

Omaisuuksien luovutuksesta saatu voitto ei ole veronalaista tuloa, jos verovelvollinen luovuttaa

2) omassa tai perheensä käytössä ollutta tavanomaista koti-irtaimistoa siltä osin kuin tällaisen omaisuuden luovutuksista verovuonna saa-

lut luovutusvoitot ovat yhteensä enintään 5 000 euroa;

53 §

Eräät verovapaat pääomatulot

Veronalaista tuloa ei ole:

8) luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle muuhun kuin tulonhankkimistoimintaan liittyvien valuuttakurssivoittojen yhteismäärä enintään 500 euroon asti vuodessa.

55 §

Metsävähennys

Metsävähennys tehdään verovelvollisen vaatimuksesta, ja hänen tulee sitä vaatiessaan esittää selvitys sen edellytyksistä. Verovuonna tehtävän metsävähennyksen on oltava vähintään 1 500 euroa.

57 §

Lahjoitusvähennys

Yhteisö saa valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädettävällä tavalla vähentää tulostaan:

1) vähintään 850 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttämistä edistävään tarkoitukseen Suomen valtiolle, suomalaiselle yliopistolle tai korkeakoululle taikka sellaiselle verohallituksen nimeämälle suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttäminen;

2) vähintään 850 euron ja enintään 25 000 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen Suomen valtiolle, suomalaiselle yliopistolle tai korkeakoululle taikka sellaiselle verohallituksen nimeämälle suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on tieteen tai taiteen tukeminen.

71 §

Verovapaat matkakustannusten korvaukset

Työnantajalta työmatkasta saatuun matkakustannusten korvaukseen rinnastetaan 22 §:ssä tarkoitettua yleishyödylliseltä yhteisöltä saatu

matkakustannusten korvaus yleishyödyllisen yhteisön hyväksi sen toimeksiannosta tehdystä matkasta silloinkin, kun verovelvollinen ei ole työsuhteessa yleishyödylliseen yhteisöön tai ei muuten saa palkkaa työstä, johon matka liittyy. Tällaisesta matkakustannusten korvauksesta on kuitenkin verovapaata tuloa vain:

1) päiväraha enintään kahdeltakymmeneltä päivältä kalenterivuodessa;

2) majoittumiskorvaus;

3) matkustamiskustannusten korvaus, jota voidaan suorittaa myös verovelvollisen asunnolta tehdystä matkasta 72 §:n 3 momentin estämättä; matkakustannusten korvauksesta muulla kuin julkisella kulkuneuvolla tehdystä matkasta on verovapaata enintään 2 000 euroa kalenterivuodelta.

73 §

Verovapaiden korvausten perusteet ja määrä

Verohallitus vahvistaa työnantajalta työmatkasta saadun verovapaan päivärahan ja ateriakorvauksen määrän käyttäen perusteena valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa matkakustannusten yhteismäärää. Kotimaan päivärahaa määrättäessä tästä yhteismäärästä vähennetään säästyeiden elantokustannusten osuutena 15 prosenttia. Näin laskettu määrä vähennetään matkakustannusten yhteismäärästä myös ulkomaan päivärahojen määriä vahvistettaessa. Verohallitus vahvistaa verovelvollisen omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta saaman verosta vapaan kilometrikorvauksen määrän valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa kilometrikorvauksen enimmäismäärää vastaavaksi.

80 §

Verovapaat vakuutus- ja vahingonkorvaukset

Veronalaisia korvauksia eivät ole:

2) pakollisen tapaturmavahingon turvan nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 1982 sattuneen

vakuutustapahtuman perusteella maksettu päiväraha, elinkorko ja huoltoeläke tai niihin liittyvät lisät, myös silloin kun ne on saatu työnantajalta palkkana tai ennakkona, ei kuitenkaan siltä osin kuin elinkoron tai huoltoeläkkeen vuotuinen määrä ylittää 3 400 euroa;

88 §

Lakkoavustus

Veronalaista tuloa ei ole työtaistelun johdosta asianomaiselta työmarkkinajärjestöltä saatu tai muu siihen rinnastettava, päivää kohden enintään 12 euron suuruinen avustus.

92 §

Verovapaat sosiaali- ja terveydenhuollon tuudet

Veronalaista tuloa eivät ole:

23) kunnan, muun sosiaali- tai terveydenhuoltoa harjoittavan julkisyhteisön tai yleishyödyllisen yhteisön kehitysvammaiselle, mielenterveyspotilaalle, päihdehuollon asiakkaalle taikka muulle sosiaalihuollon asiakkaalle järjestämästä työ- tai päivätoiminnasta maksettu keskimäärin päivää kohden enintään 9 euron suuruinen toiminta- tai muun niminen avustus, jolla tuetaan asiakkaan hoitoa, kuntoutumista tai yhteiskuntaan sopeutumista;

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 4 700 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 500 euron (*omavastuuosuus*).

Jos verovelvollinen on verovuoden aikana saanut työttömyysturvalain (602/1984) mukaista työttömyyspäivärahaa, työmarkkinatuesta annetun lain (1542/1993) mukaista työmarkkinatukea, työvoimapoliittisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain (763/1990) mukaista koulutustukea, työllisyyslain (275/1987) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettua työharjoittelutukea, pitkäaikaistyöttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta annetun lain (709/1997) mukaista etuutta tai työttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta annetussa laissa (1402/1997) tarkoitettua koulutuspäivärahaa, hänen omavastuuosuuttaan pienennetään 45 eurolla jokaiselta täydeltä korvauskuukaudelta. Omavastuuosuus on kuitenkin vähintään 90 euroa. Täyteen korvauskuukauteen katsotaan kuuluvan 21,5 korvauspäivää vastaava määrä.

94 §

Moottorisaha- ja metsurivähennys

Verovelvollisen, jonka 1 momentissa tarkoitettu palkkatulo on vähintään yksi kolmasosa hänen tuloistaan, tämän palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiksi menoiksi katsotaan lisäksi 5 prosenttia kyseisen palkkatulon määrästä, kuitenkin enintään 240 euroa (*metsurivähennys*).

95 §

Tulonhankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) tulonhankkimisvähennyksenä 460 euroa, kuitenkin enintään palkkatulon määrän;

96 §

Eläkevakuutusmaksuvähennys

Lisäksi verovelvollisella on oikeus vähentää muun kuin 1 momentissa tarkoitettua vapaaehto-

sen eläkevakuutuksensa maksuja 8 500 euroa vuodessa, jos vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutus sopimuksen mukaan aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta. Vakuutusmaksuja voi vähentää vain siltä osin kuin vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun pakolliseen ja muuhun vapaaehtoiseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden kanssa vanhuuseläkkeenä johtaisi etuustasoon, joka olisi enintään 60 prosenttia tulosta, jonka perusteella vakuutetun lakisääteinen eläke laskettaisiin, jos hän olisi vakuutuksen ottamivuonna tullut työkyvyttömäksi.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksu on 2 momentissa säädetyllä tavalla vähennyskelpoinen siinäkin tapauksessa, että 2 momentin mukainen prosenttiraja ylittyisi, jos:

1) vapaaehtoisen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun muiden eläkkeiden kanssa olisi kuukaudessa enintään 850 euroa;

2) yrittäjien eläkelain (468/1969) tai maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaan vakuutetun vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä hänen muiden eläkkeidensä kanssa olisi enintään pakolliseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden ja jommankumman mainitun lain 11 §:n 1 momentin mukaan lasketun enimmäislisäeläketurvan suuruinen.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia siltä osin kuin ne ovat verovuonna enintään 2 500 euroa ja enintään 10 prosenttia verovelvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta myös siinä tapauksessa, ettei selvitystä edellä 2 ja 3 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisestä ole esitetty, jos vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutus sopimuksen mukaan aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta.

Edellä 2 momentissa mainittuun 8 500 euron enimmäismäärään voi sisältyä verovelvollisen puolison 2—4 momentissa tarkoitetun vakuutuksen maksuja enintään 2 500 euroa.

Siltä osin kuin vapaaehtoinen eläkevakuutus ei täytä 1—5 momentissa säädetyjä edellytyksiä tai ylittää 2 momentissa tarkoitetun enimmäismäärän, verovelvollisella on oikeus vähentää lisäksi oman ja puolisonsa vakuutuksen mak-

suista 60 prosenttia, vuodessa kuitenkin enintään 5 000 euroa. Sama vähennysoikeus koskee hänen tulokseen 68 §:n nojalla luettuja työnantajan suorittamia maksuja.

97 §

Merityötulovähennys

Valtionverotuksessa myönnettävän merityötulovähennyksen määrä on 18 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 6 650 euroa.

Kunnallisverotuksessa myönnettävän merityötulovähennyksen määrä on 30 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 11 350 euroa.

Sen estämättä, mitä 3 momentissa on säädetty, korotetaan merityötulovähennystä kunnallisverotuksessa 170 eurolla jokaiselta täydeltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana alus ei käy Suomen satamassa tai muutoin Suomen rajojen sisäpuolella ja jonka ajan verovelvollinen työskentelee aluksessa. Korotukseen oikeuttavan ajanjakson päättyessä korotus myönnetään kuitenkin myös vajaalta kalenterikuukaudelta.

98 §

Veronmaksukykyyn alentumisvähennys

Jos verovuonna Suomessa asuneen henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut, vähennetään hänen puhtaasta ansiotulostaan kohtuullinen määrä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 400 euroa. Vähennys myönnetään täysin sadoin euroin.

Yksinomaan sairaudesta johtuneiden kustannusten perusteella verovelvollisen veronmaksukykyyn voidaan katsoa olennaisesti alentuneen vain, jos hänen ja hänen perheenjäsentensä yhteenlaskettujen sairauskustannusten määrä verovuonna on vähintään 700 euroa ja samalla vähintään 10 prosenttia verovelvollisen puhtaiden

pääomatulojen ja ansiotulojen yhteismäärästä. Perheenjäsenenä pidetään verovelvollisen puolisoa ja alaikäisiä lapsia.

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä laskeaan siten, että luvulla 2,22 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä laskeaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 70 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

104 §

Kunnallisverotuksen invalidivähennys

Verovelvollisen luonnollisen henkilön puhtaasta ansiotulosta kunnallisverotuksessa vähennetään 440 euroa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia. Jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, vähennyksenä myönnetään prosenttimäärän osoittama osuus 440 eurosta. Vähennys myönnetään kui-

tenkin enintään muun puhtaan ansiotulon kuin eläketulon suuruisena.

105 §

Kunnallisverotuksen opintorahavähennys

Jos verovelvollinen on saanut opintotukilaisa (65/1994) tarkoitettua muuta opintorahaa kuin aikuisopintorahaa, hänen puhtaasta ansiotulostaan vähennetään kunnallisverotuksen opintorahavähennys. Sen täysi määrä on 2 200 euroa, kuitenkin enintään opintorahan määrä. Vähennystä pienennetään 50 prosentilla siitä määrästä, jolla verovelvollisen puhtaan ansiotulon määrä ylittää opintorahavähennyksen täyden määrän.

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 35 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 1 650 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 12 600 euroa vähennyksen määrä pienenee 3,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 12 600 euroa ylittävältä osalta.

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 1 480 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

115 §

Metsätalouden menojen jaksottaminen

Enintään 200 euron suuruinen meno tai meno-
jäännös saadaan poistaa kerralla.

116 b §

*Valmennusrahas-
to*

Valmennusrahas-
toon voidaan maksaa muita
urheilutuloja kuin palkkaa. Valmennusrahas-
toon maksettua urheilutuloa voidaan käyttää ur-
heilemisestä ja valmentautumisesta verovuoden
aikana aiheutuvien tositteisiin perustuvien me-
nojen kattamiseen. Rahastossa verovuoden päät-
tyessä oleva määrä katsotaan verovuoden veron-
alaiseksi ansiotuloksi siltä osin kuin sitä ei ole
siirretty urheilijarahastoon. Valmennusrahas-
toon voidaan kuitenkin vuosittain jättää verova-
paasti tulevaa valmentautumista varten enintään
20 000 euroa (*valmennuskate*).

Jos valmennusrahas-
toon on maksettu kahtena
peräkkäisenä vuotena urheilutuloa vähemmän
kuin 800 euroa vuodessa, rahastossa jäljellä ole-
vat varat katsotaan kokonaisuudessaan näitä
vuosia seuraavan verovuoden veronalaiseksi an-
siotuloksi ellei urheilija ole jo aikaisemmin il-
moittanut urheilu-uran päättymisestä valmen-
nusrahastolle.

116 c §

Urheilijarahasto

Urheilijalla, jonka verovuoden urheilutulo on
ennen tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä ai-
heutuneiden menojen vähentämistä vähintään
9 400 euroa, on oikeus siirtää urheilutulostaan
verovapaasti urheilijarahastoon enintään 20 pro-
senttia urheilutulon bruttomäärästä laskettuna ja
samalla enintään 25 000 euroa vuodessa.

Urheilu-ura katsotaan päättyneeksi, jos urhei-
lutulo kahtena peräkkäisenä vuotena jää alle
9 400 euron eikä urheilija osoita urheilijarahas-

tolle jatkavansa urheilu-uraansa taikka jos vam-
mautumisen tai urheilijan rahastolle tekemän il-
moituksen vuoksi urheilu-ura on päättynyt.

126 §

Valtionverotuksen invalidivähennys

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asu-
neen verovelvollisen ansiotulosta valtiolle suo-
ritettavasta tuloverosta vähennetään 115 euroa,
jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta
aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esite-
tyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia tai, jos
prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vä-
hintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoitta-
ma osuus 115 eurosta.

127 §

Valtionverotuksen elatusvelvollisuusvähennys

Verovelvollisen, joka on verovuonna suoritta-
nut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mu-
kaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua
elatusapua, ansiotulosta valtiolle suoritettavasta
tuloverosta vähennetään kahdeksasosa hänen
verovuonna maksamansa elatusavun määrästä,
kuitenkin enintään 80 euroa alaikäistä lasta koh-
den.

128 §

Tulontasauksen edellytykset

Jos luonnollinen henkilö tai kuolinpesä on ve-
rovuonna saanut vähintään 2 500 euron suurui-
sen ansiotulon, joka on kertynyt etu- tai jälkikä-
teen kahdelta tai useammalta vuodelta ja joka on
vähintään neljäsosa hänen verovuonna saaman-
sa puhtaan ansiotulon yhteismäärästä, on tällais-
ta kertatuloa verotettaessa verovelvollisen en-
nen verotuksen päättymistä esittämästä vaati-
muksesta toimitettava tulontasaus.

130 §

Kunnallisveron laskentaperuste

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän on suoritettava kunnallisverotuksen verotettavasta tulostaan tuloveroa kunnalle kuntalain (365/1995) 66 §:n mukaan vahvistetun tuloveroprosentin mukaan.

Jos verovelvollisen tulo jää alle 10 euron, kunnallisveroa ei määrätä.

131 §

Alijäämähyvityksen määrä

Alijäämähyvitys on pääomatulon tuloveroprosentin mukainen osuus samana verovuonna syntyneestä 60 §:ssä tarkoitettusta pääomatulolajin alijäämästä, kuitenkin enintään 1 400 euroa. Tätä enimmäismäärää on korotettava 350 eurola, jos verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on ollut elätettävänä alaikäinen lapsi, ja 700 eurolla, jos tällaisia lapsia on ollut kaksi tai useampia. Jos verovelvolliseen sovelletaan puolisoita koskevia säännöksiä, korotetaan sen puolison alijäämähyvityksen enimmäismäärää, jonka ansiotuloista määrättävän valtion tuloveron

määrä on suurempi, elleivät puoliset ole toisin vaatineet.

143 §

Eräät siirtymäsäännökset

Ennen lokakuun 1 päivää 1992 otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia 8 500 euroon saakka vuodessa siinäkin tapauksessa, että selvitystä 96 §:n 2 ja 3 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisestä ei ole esitetty, jos maksujen määrä on enintään 10 prosenttia verovelvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta. Eläkevakuutus katsotaan otetuksi vasta, kun vakuutus sopimuksen mukaisia vakuutusmaksuja on alettu maksaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

Laki**varallisuusverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 9 §:n 2 momentin 2 kohta, 37 §:n 1 momentti, 38 §:n 1 momentti sekä 39 §:n 2 ja 3 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 37 §:n 1 momentti, 38 §:n 1 momentti sekä 39 §:n 2 ja 3 momentti laissa 1481/1994, seuraavasti:

9 §

Veronalaiset varat

Veronalaisia varoja ovat muun ohessa:

2) oikeus elinkorkoon ja eläkkeeseen sekä oikeus kiinteistön tuottoon ja muuhun sellaiseen etuuteen, jos oikeus on tarkoitettu olemaan voi-

massa oikeutetun elinajan tai määräajan, josta verovuoden päättyessä on jäljellä vähintään viisi vuotta, siltä osin kuin oikeuden vuositulo ylittää 450 euroa;

37 §

Lapsivähennys

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilasta, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 2 000 euroa.

38 §

Vähennys omasta asunnosta

Jos verovelvollinen on verovuoden päättyessä käyttänyt omistamaansa rakennusta taikka asunto-osakeyhtiön osakkuuden tai asunto-osuuskunnan jäsenyyden perusteella hallitse-

maansa huoneistoa yksinomaan tai pääasiallisesti omana tai perheensä vakituksena asuntona, vähennetään verovelvollisen veronalaisista varoista 10 000 euroa. Vähennys myönnetään 37 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla.

39 §

Veron määrä ja maksuunpano

Jos verotettava varallisuus nousee yli täysien kymmenien eurojen, jätetään ylimenevä osa huomioon ottamatta.

Vero pannaan maksuun vanhemmalle ja alaikäiselle lapselle kullekin erikseen 4 §:ssä tarkoitettujen osuuksien mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 13 ja 33 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 13 § sekä 33 §:n 1 ja 2 momentti,
sellaisina kuin ne ovat 13 § laissa 859/1981 sekä 33 §:n 1 ja 2 momentti laissa 473/1998, seuraavasti:

13 §

Hyödyke luetaan vaihto-omaisuuteen siitä alkaen, kun se on lähetetty, toimitettu tai muuten luovutettu verovelvolliselle, siihen saakka, kun verovelvollinen on sen luovuttanut taikka se on kulutettu, tuhoutunut tai muuten menetetty. Ulkomaalta ostettu hyödyke katsotaan luovutetuksi ja siten verovelvollisen vaihto-omaisuudeksi välittömästi sen jälkeen, kun se on tuotu laivaan, annettu muulle rahdinkuljettajalle tai, mil-

loin hyödyke on varastoitu ulkomaille, se on, sen mukaan kuin valtiovarainministeriön asetuksella tarkemmin säädetään, verovelvolliselle luovutettu. Metsäkauppasopimuksella määrättyä aluetta kiinteään hintaan ostetut, laadultaan määritellyt puut luetaan ostajan vaihto-omaisuuteen. Rakennus, rakennelma, kone tai muu sellainen luovuttajan valmistama hyödyke, jonka tilaaja sopimuksen mukaan ottaa vastaan erityisen tarkastuksen toimitettuaan, luetaan luovuttajan

vaihto-omaisuuteen siihen saakka, kun se on tarkastuksen jälkeen vastaanotettu.

33 §

Poiketen siitä, mitä 30 §:ssä säädetään, poistetaan verovelvollisen vaatiessa irtaimen kulu- van käyttöomaisuuden hankintameno kokonai- suudessaan sinä verovuonna, jona omaisuus on otettu käyttöön, jos käyttöomaisuuden:

- 1) todennäköinen taloudellinen käyttöaika on enintään 3 vuotta; tai
- 2) hankintameno on enintään 850 euroa (*pien- hankinta*).

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna pienhankintana pidetään käyttöomaisuushyödy- kettä tai, jos useat käyttöomaisuushyödykkeet yhdessä muodostavat kiinteän kokonaisuuden, tällaista käyttöomaisuushyödykkeiden muodosta- maa kokonaisuutta. Pienhankintoina saadaan ve- rovuonna vähentää yhteensä enintään 2 500 eu- roa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi- kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuo- delta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

Laki

maatilatalouden tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 9 §:n 4 momentti, 10 a §:n 1 momentti ja 13 §:n 6 momentti, sellaisina kuin ne ovat 9 §:n 4 momentti laissa 1541/1992, 10 a §:n 1 momentti laissa 575/2001 ja 13 §:n 6 momentti laissa 718/1990, seuraavasti:

9 §

Maatalouteen kuuluvan rakennuksen tai ra- kennelman enintään 1 000 euron suuruinen pois- tamaton hankintameno vähennetään kertapoisto- na.

määrää laskettaessa jätetään täysien satojen eu- rojen yli menevä osa lukuun ottamatta.

10 a §

Verovelvollinen voi vähentää maatilalla maa- talouden puhtaasta tulosta veroilmoituksessaan tekemänsä varauksen (*tasausvaraus*). Tasausva- rauksen suuruus on enintään 40 prosenttia maa- tilan maatalouden puhtaasta tulosta ennen vara- uksen vähentämistä, kuitenkin enintään 13 500 euroa. Pienempää kuin 800 euron tasausvaraus- ta ei kuitenkaan saa tehdä. Tasausvarauksen

13 §

Verovuoden poiston määrän on oltava vähin- tään 100 euroa tai tätä pienempi koko menojään- nöksen määrä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuo-
delta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

Laki

asuintalovarauksesta verotuksessa annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asuintalovarauksesta verotuksessa 28 päivänä marraskuuta 1986 annetun lain (846/1986) 3 §, sellaisena kuin se on laissa 1367/1991, seuraavasti:

3 §

Asuintalovarauksen suuruus

Yhteisön kirjanpidossa viimeistään tilinpää-
töksen vahvistamisen yhteydessä muodostetta-
van asuintalovarauksen enimmäismäärä on vero-
vuonna 68 euroa asuinrakennuksen pinta-alan
neliometriä kohden. Vähempää kuin 200 neliö-

metrin pinta-alaa vastaava tai 3 500 euroa pie-
nempi asuintalovaraus ei ole verotuksessa vä-
hennyskelpoinen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuo-
delta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

Laki

kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain 2 a §:n muuttami- sesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista 17 päivänä joulukuuta
1993 annetun lain (1262/1993) 2 a §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 32/1998, seu-
raavasti:

2 a §

Pieni ja keskiuuri yritys

Pienellä tai keskiuurella yrityksellä tarkoitetaan yritystä, jonka

2) liikevaihto on enintään 20 miljoonaa euroa
tai taseen loppusumma on enintään 10 miljoonaa euroa; ja jonka

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuo-
delta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 9 §:n 2 momentti ja
muutetaan 6 §:n 1 momentti, 14 §:n 1 momentti, 15 § ja 16 §:n 3 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 1 momentti laissa 1120/1996 sekä 14 §:n 1 momentti ja 15 § laissa 1544/1992, seuraavasti:

6 §

Rajoitetusti verovelvollinen, joka työskentelee Suomessa enintään kuuden kuukauden ajan kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana, saa vähentää valtion viranomaisen välittämässä työpaikassa tehdystä

1) opiskeluunsa tai harjoitteluunsa välittömästi liittyvästä työstä tai

2) lomatyön tai muun sellaisen työn vaihtoa koskevan pohjoismaisen ohjelman piiriin kuuluvasta työstä

saamastaan palkasta 510 euroa kuukaudessa tai palkanmaksun tapahtuessa kuukautta lyhyemmältä ajanjaksolta 17 euroa päivältä.

15 §

Rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön on Suomessa harjoittamastaan maataloudesta tai metsätaloudesta saamastaan tulosta suoritettava veroa vain siltä osin kuin puhtaan tulon määrä on suurempi kuin 350 euroa vuodessa. Vapautettava määrä vähennetään ensin maatalouden tuloksesta, sen jälkeen metsätalouden ansiotulosta ja jäljelle jäävältä osalta metsätalouden pääomatulo-osuudesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu 350 euron määrä vähennetään maatalouden tuloksesta ennen tuloksen jakamista ansiotuloon ja pääomatu-
loon.

16 §

Valtion- tai kunnallisveroa, jonka määrä on enintään 17 euroa, ei määrätä verovelvolliselle, paitsi milloin ennakkoa voidaan käyttää veron maksamiseksi. Perimättä jäänyttä lähdeveroa, jonka määrä on enintään 17 euroa, ei määrätä verovelvolliselle.

14 §

Rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava varallisuusveroa siten, että yhteisöt suorittavat veroa varallisuusverolaissa tarkoitettua yhteisön varallisuusveroprosenttia vastaavan osuuden verotettavasta varallisuudesta ja muut verovelvolliset 0,9 prosenttia siitä verotettavan varallisuuden osasta, joka ylittää 135 000 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Lain 6 §:n 1 momenttia sovelletaan lain voimaan tultua saatuun tuloon. Lain 14 §:n 1 momenttia ja 15 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

Laki

ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1551/1995) 2 §:n 1 momentin 2 kohta seuraavasti:

2 §

Ulkomailta tulevan palkansaajan määritelmä

Ulkomailta tulevana palkansaajana pidetään tätä lakia sovellettaessa luonnollista henkilöä, jos

2) hänelle tästä työstä maksettava rahapalkka on vähintään 5 800 euroa kuukaudessa koko tässä laissa tarkoitetun työskentelyn ajan;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan palkkaan, joka maksetaan lain tultua voimaan.

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990) 6 §:n 2 ja 3 momentti seuraavasti:

6 §

Veron määrä ja laskeminen

Korkotulon lähdevero lasketaan jokaisesta

maksetusta korkoerästä täysin kymmenin senttein siten, että yli menevät sentit jätetään lukuun ottamatta.

Jos korko maksetaan ulkomaan rahana, se on korkotulon lähdeveroa laskettaessa muunnetta-

va euroiksi korkoa maksettaessa voimassa olevan Euroopan keskuspankin julkaiseman valuuttakurssin mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan korkoon, joka maksetaan lain tultua voimaan.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 44 §:n 4 momentti, 56 §:n 3 momentti ja 59 §:n 3 momentti seuraavasti:

44 §

Veronkorotus

Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri-, valvonta- tai vuosi-ilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

56 §

Veronhuojennus

Verovirasto ratkaisee 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettun hakemuksen, jos se koskee enintään 50 000 euron määräistä korkoa.

59 §

Lain soveltaminen

Lain 44 §:n 4 momentissa tarkoitettu veronkorotus voidaan määrätä lain voimaantulon jälkeen tapahtuneen ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnin johdosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 3 §:n kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 3 §, sellaisena kuin se on laissa 1119/1996.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 26 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 477/1998, ja

muutetaan 32 §, 41 §:n 4 momentti, 88 §:n 4 momentti ja 89 §:n 5 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 32 § osaksi mainitussa laissa 477/1998 sekä 41 §:n 4 momentti ja 88 §:n 4 momentti laissa 505/1998, seuraavasti:

32 §

Veronkorotus

Jos veroilmoituksessa tai muussa ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavassa ilmoituksessa taikka verovelvollisen antamassa muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä verovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen tai jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 150 euron suuruinen veronkorotus.

Jos verovelvollinen on antanut veroilmoituksen tai muun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavan ilmoituksen taikka muun

säädetyt tiedon tai asiakirjan olennaisesti vaillinaisena tai virheellisenä tai antanut ne vasta todistettavasti lähetetyn kehotuksen jälkeen, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 800 euron suuruinen veronkorotus.

Jos verovelvollinen on tietensä tai törkeästä huolimattomuudesta antanut olennaisesti väärän veroilmoituksen tai muun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavan ilmoituksen taikka muun säädetyt tiedon tai asiakirjan taikka ei ole lainkaan antanut ilmoitusta, lisätyn tulon osalta määrätään veronkorotukseksi 5—30 prosenttia lisätystä tulosta ja lisätyn varallisuuden osalta 0,5—1 prosenttia lisätystä varoista, kuitenkin vähintään 800 euroa, jollei erityisistä syistä muuta johdu. Lisättynä tulona pidetään myös määrää, jolla verotusta on muutettu vero-

tettavaa tuloa myöhempänä verovuonna lisäävällä tavalla. Veronkorotus määrätään tämän momentin mukaan myös silloin, kun verovelvollinen on ilmoittanut tieteen tai törkeästä huolimattomuudesta tulon vääränä tulolajina.

Veronkorotus määrätään tuloverolaissa säädettyjen verosta tehtävien vähennysten ja alijäämähyvityksen vähentämisen jälkeen.

Jos veronkorotuksen yhteydessä ei maksuunpanna veroa, tilitetään veronkorotus valtiolle.

41 §

Yhteisökoron laskeminen

Veroviraston veroilmoituksen antamiselle myöntämää pidennystä ei oteta huomioon yhteisökorkoa laskettaessa.

88 §

Veronhuojennus

Verovirasto ratkaisee hakemuksen, jos vapautettaviksi pyydyt määrät ovat enintään 50 000 euroa. Valtiovarainministeriö voi ottaa verohallituksen tai veroviraston käsiteltävän periaat-

teellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

89 §

Kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen huojentaminen

Valtiovarainministeriö voi määrätä verohallituksen ratkaisemaan 3 momentissa tarkoitettuja hakemuksia, jos vapautettavaksi pyydetty määrä on enintään 50 000 euroa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lain voimaan tullessa voimassa ollutta 26 a §:n 2 momenttia sovelletaan edelleen lain voimaantuloa edeltäviltä verovuosilta toimitettavissa verotuksissa. Näiltä vuosilta toimitettavissa verotuksissa 32 §:ssä tarkoitettu veronkorotus lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Laki

verohallintolain 4 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun verohallintolain (1557/1995) 4 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 504/1998, seuraavasti:

2) sellainen perinnönjättäjän lapsi tai ottopolisi taikka näiden rintaperillinen, joka verovelvollisuuden alkaessa ei ole täyttänyt kahdeksatoista vuotta, 3 400 euroa (*alaikäisyysvähennys*).

13 §

Kun perintöosuus tai sen 12 §:n mukaan laskeutu jäännös ei nouse 3 400 euroon, se on verosta vapaa.

14 §

Perintöveroa maksetaan:

I veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo, euroa	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla, euroa	Verolimeneyden osasta	Verolimeneyden osasta
3 400 — 17 000	85	10	
17 000 — 50 000	1 445	13	
50 000 —	5 735	16	

II veroluokassa asteikon mukainen vero kaksinkertaisena; ja

III veroluokassa asteikon mukainen vero kolminkertaisena.

18 a §

Lahjana pidetään myös vakuutuksesta edunsaajamääräyksen nojalla vastikkeetta saatua vakuutuskorvausta. Tällaiset vakuutuskorvaukset ovat kuitenkin lahjaverosta vapaita siltä osin kuin niiden yhteismäärä kolmen vuoden aikana on enintään 8 500 euroa.

19 §

Lahjaveroa ei suoriteta:

1) tavanomaisesta koti-irtaimistosta, joka on tarkoitettu lahjansaajan tai hänen perheensä henkilökohtaiseen käyttöön, siltä osin kuin lahjan arvo ei ole 3 400 euroa suurempi;

3) muusta lahjasta, jonka arvo on 3 400 euroa pienempi, kuitenkin niin, että jos lahjansaaja kolmen vuoden kuluessa saa samalta antajalta

useita sellaisia lahjoja, näistä on suoritettava veroa, kun niiden yhteinen arvo nousee vähintään mainittuun määrään.

31 §

Verotettavan perintöosuuden tai lahjan arvo vahvistetaan täysin sadoin euroin siten, että ylimenevät eurot jätetään ottamatta huomioon.

53 §

Verovirasto ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 50 000 euroa. Valtiovarainministeriö voi ottaa verohallituksen tai veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

54 §

Verovirasto ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 50 000 euroa. Valtiovarainministeriö voi ottaa periaatteellisesti tärkeän verohallituksen tai veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

55 §

Perintö- tai lahjaverosta jätetään verovelvollisen verovirastolle ennen verotuksen toimittamista tekemästä pyynnöstä osa maksuunpanematta, jos

3) edellä 1 kohdassa tarkoitettusta maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on suurempi kuin 850 euroa.

Maksuunpanematta jätettävän veron osan laskeksi tämän lain mukaan määrätystä verosta vähennetään vero, joka perintöosuudesta tai lahjasta olisi määrättävä, jos maatalon maatalousmaa, metsä, rakennukset, rakennelmat, koneet, kalusto ja laitteet samoin kuin muuhun yri-

tykseen kuin maatalaan kuuluvat varat arvostet-
tasiin verovelvollisuuden alkamista edeltäneel-
tä vuodelta toimitetussa varallisuusverotuksessa
noudatettujen perusteiden mukaan. Näin saatu
erotus tai, jos se on suurempi kuin 1 momentin
3 kohdassa tarkoitetun perintö- tai lahjaveron
850 euron ylimenevä osa, viimeksi mainittu
määrä jätetään maksuunpanematta.

56 §

Jos maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden
osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteel-
linen osa koko verosta on 1 700 euroa tai enem-
män ja jos 55 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa
mainitut edellytykset ovat olemassa, tämän ve-
ron osan maksuaikaa pidennetään verovelvalli-

sen ennen verotuksen toimittamista veroviras-
tolle tekemästä pyynnöstä.

Vero, jonka maksamiseen on myönnetty pi-
dennystä 1 momentin mukaan, kannetaan yhtä
suurina, vähintään 850 euron suuruisina vuo-
tuiserinä enintään viiden vuoden aikana sen mu-
kaan kuin valtiovarainministeriön asetuksella
tarkemmin säädetään. Pidennetyltä maksuajalta
ei peritä korkoa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Lakia sovelletaan tapauksiin, joissa verovel-
vollisuus on alkanut lain tultua voimaan.

Laki

arpajaisverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/1992) 5 §, sellaisena kuin se
on laissa 911/2000, ja
muutetaan 6 §:n 1 kohta seuraavasti:

6 §

Poikkeukset veronalaisuudesta

Veroa ei ole suoritettava:
1) jos kalenterikuukaudelta 8 §:n mukaisesti
suoritettavan arpajaisveron määrä on vähem-
män kuin 50 euroa;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Laki

varainsiirtoverolain 27 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varainsiirtoverolain (931/1996) 27 §:n 2 momentti ja
muutetaan 27 §:n 3 ja 4 momentti seuraavasti:

27 §

Veron maksaminen

Veroa ei ole suoritettava, jos veron määrä on vähemmän kuin 10 euroa.

Jos veron peruste on ilmaistu ulkomaan rahassa, se on veroa laskettaessa muunnettava euroiksi suorittamispäivän Euroopan keskuspankin julkaiseman valuuttakurssin mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Laki

kiinteistöverolain 22 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 22 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 506/1998, seuraavasti:

22 §

Verotuksen toimittaminen

räämänä aikana, kuitenkin viimeistään kalenterivuoden loppuun mennessä.

Kiinteistövero ei määrätä, jos verovelvollisen veron määrä olisi pienempi kuin 17 euroa. Kiinteistöverotus päättyy verohallituksen mää-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa kiinteistöverotuksessa.

Laki

koiraverosta annetun lain 3 ja 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan koiraverosta 29 päivänä kesäkuuta 1979 annetun lain (590/1979) 3 ja 9 §, sellaisena kuin niistä on 3 § laissa 357/1991, seuraavasti:

3 §

Koiraveron on enintään 50 euroa, sen mukaan kuin kunnanvaltuusto päättää.

9 §

Jos koiranomistaja on laiminlyönyt antaa koiran pitopaikkaa tai omistajanvaihdosta koskevan muutosilmoituksen taikka verovapaasta koirasta koirailmoituksen, voi kunnanhallitus tai johtosäännössä määrätty viranhaltija velvoittaa koiranomistajan suorittamaan 10 euron määräi-

sen laiminlyöntimaksun. Laiminlyöntimaksu on maksuunpantava viimeistään viidentenä vuotena sen vuoden päättymisestä, jolta ilmoitus olisi tullut antaa. Laiminlyöntimaksusta on muutoin voimassa, mitä koiraverosta on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa kunnallisverotuksessa.

Laki

rakennusverolain 5 ja 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä tammikuuta 1977 annetun rakennusverolain (54/1977) 5 §:n 1 momentti ja 12 §:n 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 5 §:n 1 momentti laissa 924/1991, seuraavasti:

5 §

Edellä 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu rakentaminen ei kuitenkaan ole veronalaista, jos rakennuksen tai rakennustilan bruttoala saman momentin 6 kohdassa tarkoitettua rakennusta lukuun ottamatta on enintään 400 neliometriä tai, jos kerrosalan laskeminen rakennuksen tai rakennustilan luonteen vuoksi ei ole mahdollista, rakennuskustannukset ovat enintään 350 000 euroa.

12 §

Vero määrätään täysin euroin jättämällä yli menevä määrä lukuun ottamatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 163 ja 186 §, sellaisena kuin niistä on 163 § laissa 1123/1996, ja

muutetaan 3 §:n 1 momentti, 26 c §:n 2 momentin johdantokappale ja 1 kohta, 32 §:n 2 momentti, 33 §:n 3 momentti, 63 a §:n 3 momentti, 70 b §:n 1 ja 2 momentti, 80 a §:n 1 momentti, 94 §:n 1 momentin 22 kohta, 95 §:n 1 momentti, 126 §, 127 §:n 3 momentti, 129 §:n 3 momentti, 168 a §:n 1 momentti, 174 §:n 2 momentti, 182 §:n 4 momentti ja 209 c §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti, 26 c §:n 2 momentin 1 kohta, 63 a §:n 3 momentti ja 80 a §:n 1 momentti laissa 1486/1994, 32 §:n 2 momentti osaksi laissa 332/2000, 33 §:n 3 momentti viimeksi mainitussa laissa, 26 c §:n 2 momentin johdantokappale, 70 b §:n 1 ja 2 momentti, 94 §:n 1 momentin 22 kohta, 127 §:n 3 momentti ja 129 §:n 3 momentti laissa 1767/1995, 95 §:n 1 momentti laissa 875/2000, 168 a §:n 1 momentti ja 182 §:n 4 momentti mainitussa laissa 1123/1996 sekä 209 c §:n 1 momentti laissa 940/1999, seuraavasti:

3 §

Myyjä ei ole verovelvollinen, jos kalenterivuoden liikevaihto on enintään 8 500 euroa, ellei häntä ole oman ilmoituksen perusteella merkitty verovelvolliseksi.

palkkakustannukset sosiaalikuluihin eivät ylitä 30 500 euroa.

33 §

Veroa ei myöskään suoriteta itse suoritettun rakentamispalvelun 1 momentissa tarkoitettua omasta käytöstä palkkakustannusten ja niihin liittyvien sosiaalikulujen osalta, jos nämä kalenterivuoden aikana suoritetuista rakentamispalveluista aiheutuneet palkkakustannukset eivät ylitä 30 500 euroa. Tätä rajaa ei kuitenkaan sovelleta, jos elinkeinonharjoittaja on myynyt rakentamispalveluja ulkopuolisille tai harjoittanut 31 §:ssä tarkoitettua toimintaa rakentamispalvelun valmistumisajankohtana.

26 c §

Yhteisöhankinnasta ei kuitenkaan ole kyse siltä osin kuin hankintojen arvo ilman veron osuutta, lukuun ottamatta uusia kuljetusvälineitä, valmisteveronalaisia tavaroita ja 3 momentissa tarkoitettuja hankintoja, on enintään 10 000 euroa kalenterivuodessa, jos

1) yhteisöhankintojen määrä edellisenä kalenterivuotena oli enintään 10 000 euroa; ja

63 a §

Pykälän 1 momenttia ei sovelleta siltä osin kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitettu Suomeen tapahtuva myynti on enintään 35 000 euroa kalenterivuodessa ilman veron osuutta, lukuun ottamatta 5 ja 6 momentissa tarkoitettua myyntiä, jos tällaisen myynnin yhteismäärä on edellisenä vuotena ollut enintään 35 000 euroa.

32 §

Kiinteistön omistajan tai haltijan ei ole suoritettava veroa, jos:

1) hän käyttää kiinteistöä pääasiallisesti asuntonaan; tai

2) hänen kalenterivuoden aikana suorittamistaan kiinteistöhallintapalveluista aiheutuneet

70 b §

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mukaan otettavien tavaroiden myynnistä matkustajalle, jonka kotipaikka ei ole Yhteisössä eikä Norjassa, jos hänen selvitetään, siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään, vieneen tavarat käyttämättöminä Yhteisöstä myyntikuukautta seuraavien kolmen kuukauden kuluessa ja jos matkustajalta peritty vastike on vähintään 40 euroa.

Veroa ei suoriteta tavarain tai tavainmukaisesti kokonaisuuden muodostavan tavararyhmän myynnistä henkilölle, jonka kotipaikka on Norjassa ja joka on välittömästi myyntiin liittyen vienynt tavarat matkatavarana Norjaan ja maksanut siellä arvonlisäveron maahantuonnin yhteydessä. Edellytyksenä on lisäksi, että tavarain tai tavararyhmän myyntihinta ilman veroa on vähintään 170 euroa.

80 a §

Ulkomaan valuutassa ilmaistu rahamäärä muunnetaan euroiksi käyttämällä 15 tai 16 §:ssä tarkoitettuna ajankohtana viimeisintä liikepankin julkaisemaa myyntikurssia. Ratkaiseva ajankohta on kuitenkin laskutus- tai kertymisajankohta, jos vero kohdistetaan 13 luvun säännösten perusteella laskutus- tai kertymiskaudelle.

94 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden maahantuonti:

22) 129 §:n 1 momentissa tarkoitettut Euroopan yhteisöjen viralliseen käyttöön hankitut tavarat, jos tavarain maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättynä arvonlisäveron osuudella olisi vähintään 80 euroa.

95 §

Yhteisön ulkopuolelta Suomeen saapuva matkustaja saa verotta tuoda henkilökohtaisia matkatavaroita enintään 175 euron arvosta, ei kuitenkaan alkoholi- ja alkoholijuomaverosta anne-

tussa laissa tarkoitettua olutta enempää kuin 16 litraa. Tähän arvoon ei sisällytetä 2 momentissa tarkoitettuja tuotteita eikä henkilökohtaisia tavaroita, jotka Suomeen palaava henkilö jälleentuo tai tänne saapuva matkustaja tuo väliaikaisesti henkilökohtaiseen tai perheensä käyttöön matkan ajaksi.

126 §

Jos palautushakemus koskee koko kalenterivuotta tai sen loppuosaa, palautusta ei makseta, jos palautettava määrä on alle 25 euroa. Muussa tapauksessa palautusta ei makseta, jos palautettava määrä on alle 200 euroa.

127 §

Palautuksen edellytyksenä on, että yksittäisen tavarain tai palvelun verollinen ostohinta on vähintään 170 euroa.

129 §

Palautuksen edellytyksenä on, että tavarain tai palvelun verollinen ostohinta tai maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättynä arvonlisäveron osuudella on vähintään 80 euroa.

168 a §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt ilman pätevää syytä yhteenvetoilmoituksen antamisen taikka antanut ilmoituksen vaillinaisena tai virheellisenä, verovirasto voi määrätä verovelvollisen maksettavaksi laiminlyöntimaksua vähintään 80 euroa ja enintään 1 700 euroa.

174 §

Edellä 12 §:n perusteella verovelvollinen sekä sellainen verovelvollinen, jonka myyntien yhteismäärä ei ylitä 3 §:ssä tarkoitettua euromääräistä rajaa, poistetaan rekisteristä verovelvollisen tätä koskevan vaatimuksen tekemisestä lukien.

182 §

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

209 c §

Edellä 43 a ja 43 c §:ssä tarkoitetun sijoitus-kullan myyjän on tunnistettava asiakas aina, kun yhden liiketoimen tai toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien yhteenlaskettu arvo on vähintään 15 000 euroa. Myyjän on käytettävissä olevin keinoin tunnistettava myös henkilö, jonka lukuun edellä tarkoitettu asiakas todennäköisesti toimii.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan, jos tavara on toimitettu tai palvelu suoritettu, yhteisöohankinta on tehty, maahan tuodusta tavarasta veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt taikka tavara tai palvelu on otettu omaan käyttöön lain tultua voimaan.

Laki

ulkomaanliikenteessä olevissa matkustaja-aluksissa myytävien tavaroiden verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ulkomaanliikenteessä olevissa matkustaja-aluksissa myytävien tavaroiden verottamisesta eräissä tapauksissa 13 päivänä kesäkuuta 1969 annetun lain (397/1969) 5 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1267/1996, seuraavasti:

5 §

Tämän lain nojalla suoritettavia veroja ja maksuja ei kanneta aluksen matkustajien tarvetta vastaavasta määrästä alkoholijuomia, olutta, tupakkavalmisteita, suklaata ja muita makeisia, hajusteita, kosmeettisia tuotteita ja toaletti- valmisteita eikä aluksen matkustajien tarvetta vas-

taavasta määrästä muita tavaroita, joiden yksikköhinta alukselle toimitettaessa ei ylitä 65 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Laki

valmisteverotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/1994) 40 §:n 2 momentti, ja
muutetaan 16 §:n 7 a kohta, 32 §:n 1 momentin 1 kohta ja 33 §,
sellaisina kuin niistä ovat 16 §:n 7 a kohta laissa 1265/1996 ja 33 § laissa 1016/1998, seuraavasti:

16 § Verottomia ovat:	dattanut kehotusta sen korjaamiseen, enintään 3 500 eurolla;
7 a) sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään, tuotteet, jotka luovutetaan Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitsevalle toimielimelle viralliseen käyttöön, jos tuotteiden verollinen hankintahinta on yhteensä vähintään 80 euroa, sekä tuotteet, jotka toimitetaan Euroopan yhteisöjen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle toimielimelle vastaavin edellytyksin kuin verotomuus myönnetään sijaintijäsenvaltiossa;	33 § Jos 32 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu menettely koskee valmisteverotusta, jossa veroa ei määrätä maksettavaksi tai jossa veron määrä on vähäinen eikä veronkorotusta ole määrätty taikka jos tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa tai näiden nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa tai näihin säännöksiin perustuvassa tulliviranomaisen päätöksessä tai määräyksessä tarkoitettu ilmoittamisvelvollisuus tai muu velvollisuus on laiminlyöty, voidaan määrätä <i>virhemaksua</i> vähintään 20 euroa ja enintään 5 000 euroa. Jos valmisteveron palautuksen saamiseksi on annettu puutteellisia tai vääriä tietoja, voidaan määrätä <i>virhemaksua</i> vähintään 20 euroa ja enintään 8 000 euroa.
32 § Valmisteveroa voidaan korottaa (<i>veronkorotus</i>): 1) jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut veroilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan säädetyn määräajan jälkeen, vähintään 10 eurolla ja enintään 2 500 eurolla, ja jos veroilmoitus, muu tieto tai asiakirja on annettu vasta kehotuksen jälkeen tai jos niissä on vähäinen puutteellisuus eikä verovelvollinen ole nou-	Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Laki

nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1472/1994) 8 §:n 2 momentti, 9 a §:n 3 momentti, 10 a §:n 1 ja 2 momentti sekä lain liitteenä oleva verotaulukko,

sellaisina kuin niistä ovat 9 a §:n 3 momentti laissa 921/1997, 10 a §:n 1 ja 2 momentti laissa 1159/1998 ja lain liitteenä oleva verotaulukko laissa 509/1998, seuraavasti:

8 §

— — — — —
Tunnistettavaksi tekemisen laiminlyömisestä voidaan kantaa erillistä virhemaksua vähintään 10 prosenttia kantamatta jätettävän valmisteveron määrästä, kuitenkin enintään 80 000 euroa.

9 a §

— — — — —
Palautusta ei suoriteta, jos muulle kuin kalastusalukselle palautettavaksi pyydetty veron määrä on alle 330 euroa.
— — — — —

10 a §

Sillä, joka harjoittaa ammattimaisesti kasvihuoneviljelyä, on oikeus hakemuksesta saada ta-

kaisin ammattimaiseen kasvihuoneviljelyyn käyttämästään kevyestä polttoöljystä suoritettua valmisteveroa 3,4 senttiä litralta ja raskaasta polttoöljystä 1,4 senttiä kilolta.

Hakemus on tehtävä kasvihuoneviljelmän sijaintipaikan piiritullikamarille. Palautusta voi hakea kalenterivuoden tai erikseen tammi-kesäkuun ja erikseen heinä-joulukuun aikana käytystä kevyestä tai raskaasta polttoöljystä. Palautusta on haettava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa edellä mainitun ajanjakson päättymisestä. Veronpalautusta ei suoriteta, jos palautettavan veron määrä on alle 580 euroa.
— — — — —

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisä-vero	Huoltovarmuusmaksu
Lyijytön moottoribensiini snt/l				
— peruslaatu	1	52,03	4,02	0,68
— reformuloitu	2	51,19	4,02	0,68
Lyijyllinen moottoribensiini snt/l				
— peruslaatu	3	59,61	4,02	0,68
— reformuloitu	4	58,76	4,02	0,68
Moottoribensiinin sekoitus snt/l				
— peruslaatu	5	55,82	4,02	0,68
— reformuloitu	6	54,98	4,02	0,68
Dieselöljy snt/l				
— peruslaatu	7	28,02	4,52	0,35
— rikitön laatu	8	25,50	4,52	0,35
Kevyt polttoöljy snt/l	9	1,83	4,54	0,35
Raskas polttoöljy snt/kg	10	—	5,40	0,28

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Laki

sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1260/1996) 8 b §:n 1 momentti ja lain liitteenä oleva verotaulukko, sellaisina kuin ne ovat laissa 510/1998, seuraavasti:

8 b §

Milloin yrityksen tilikauden aikana tässä laissa tarkoitetuista tuotteista ja kevyestä ja raskaasta polttoöljystä maksamat sekä sanottuna aikana hankkimien vastaavien tuotteiden hankintahintaan sisältyneet valmisteverot (*maksettujen val-*

misteverojen määrä) ovat enemmän kuin 3,7 prosenttia yrityksen jalostusarvosta, yrityksellä on oikeus ylimenevältä osalta hakea takaisin 85 prosenttia tuotteista maksettujen tai niiden hankintahintaan sisältyneiden valmisteverojen määrästä (*veronpalautus*). Näin lasketusta veronpa-

lautuksesta maksetaan kuitenkin vain 50 000 euroa ylittävä osuus. Veronpalautus saa olla enintään tässä laissa tarkoitetuista tuotteista makset-

tujen tai sanottujen tuotteiden hankintahintaan sisältyneiden valmisteverojen määrä.

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuoteryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Sähkö snt/kWh				
— veroluokka I	1	—	0,69	0,013
— veroluokka II	2	—	0,42	0,013
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	3	—	41,37	1,18
Polttoturve euroa/MWh	4	—	1,51	—
Maakaasu, kaasumainen snt/nm ³	5	—	1,73	0,084
Mäntyöljy snt/kg	6	5,40	—	—

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Laki

virvoitusjuomaverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan virvoitusjuomaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1474/1994) 4 §:n 1 ja 2 momentti sekä lain liitteenä oleva virvoitusjuomaverotaulukko, sellaisena kuin niistä viimeksi mainittu on laissa 1087/2000, seuraavasti:

4 §

Virvoitusjuomaveron lisäveroa on suoritettava vähittäismyyntipäällyksissä olevista virvoitusjuomaverotaulukon tuoteryhmiin 4, 5, 9 ja 12 kuuluvista juomista 67 senttiä litralta. Vähittäismyyntinä pidetään tässä lainkohdassa myös aniskelua.

Jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että vähittäismyyntipäällyks kuuluu ympäristöministeriön hyväksymään, panttiin perustuvaan päällysten kierrätysjärjestelmään:

1) lisäveroa ei ole suoritettava, jos vähittäismyyntipäällyks on uudelleen täytettävä;

EV 101/2001 vp — HE 91/2001 vp

2) lisävero on suoritettava 16 senttiä litralta, jos vähittäismyyntipäällisyys on raaka-aineena hyödynnettävä.

VEROTAULUKKO

Tullitariffin nimike	Tuote	Tuoteryhmä	Veron määrä
2009	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut (myös rypäleen puristemehu "grape must") ja kasvismehut, myös lisättyinä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät: (alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia)	1	4,5 snt/l
2106:sta	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet: — alkoholia sisältämättömät tai enintään 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävät tuotteet, jotka soveltuvat käytettäväksi virvoitusjuomien valmistukseen: — — kiinteässä muodossa olevat juoma-ainekset — — muut	2 3	34 snt/kg 4,5 snt/l
2201:stä	Vesi, myös luonnon tai keinotekoinen kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön tai maustamaton; jää ja lumi: — keinotekoinen kivennäisvesi, hiilihapoton ja hiilihapotettu, ei kuitenkaan luonnon kivennäisvesi eikä muu luonnosta sellaisenaan saatava vesi, joihin on lisätty ainoastaan hiilidioksidia	4	4,5 snt/l
2202:sta	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeeseen 2009 hedelmä- tai kasvismehut: (alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia) — nimikkeiden 0401—0404 tuotteisiin perustumattomat tuotteet: — — hiilihappoa sisältävät — — muut	5 6	4,5 snt/l 4,5 snt/l

VEROTAULUKKO

2204:stä	Tuoreista rypäleistä valmistettu viini, myös väkevöity viini; rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin nimikkeeseen 2009 kuuluva: (alkoholipitoisuus yli 0,5 tilavuusprosenttia) — alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia	7	4,5 snt/l
2206:sta	Muut käymisen avulla valmistetut juomat (esim. siideri, päärynäviini ja sima); käymisen avulla valmistettujen juomien sekoitukset sekä käymisen avulla valmistettujen juomien ja alkoholittomien juomien sekoitukset, muualle kuulumattomat: (alkoholipitoisuus yli 0,5 tilavuusprosenttia) — alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia, ei kuitenkaan oluen ja alkoholittomien juomien sekoitukset	8	4,5 snt/l
2208:sta	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, liköörit ja muut alkoholipitoiset juomat: (alkoholipitoisuus yli 0,5 tilavuusprosenttia) — juomat, alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia: — — hiilihapotetut	9	4,5 snt/l
	— — muut	10	4,5 snt/l
3302:sta	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen: — jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa: — — jollaisia käytetään juomateollisuudessa, alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia	11	4,5 snt/l
3824:stä	Valmistetut sitomisaineet valumuotteja ja -sydämiä varten; kemialliset tuotteet ja kemian- tai siihen liittyvän teollisuuden valmisteet (myös jos ne ovat luonnontuotteiden seoksia), muualle kuulumattomat; kemian- tai siihen liittyvän teollisuuden jätetuotteet, muualle kuulumattomat: — juomien valmistukseen soveltuvat kivennäissuolaliuokset	12	4,5 snt/l

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Laki

alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan alkoholi- ja alkoholijuomaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1471/1994) 7 §:n 1 ja 2 momentti ja lain liitteenä oleva verotaulukko, sellaisena kuin niistä viimeksi mainittu on laissa 1026/1997, seuraavasti:

7 §

Lisäveroa on suoritettava vähittäismyyntipäilyksissä olevista alkoholijuomista 67 senttiä litralta. Vähittäismyyntinä pidetään tässä lainkohdassa myös anniskelua.

Jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että vähittäismyyntipäilyys kuuluu ympäristömi-

nisteriön hyväksymään, panttiin perustuvaan päilysten kierrätysjärjestelmään:

1) lisäveroa ei ole suoritettava, jos vähittäismyyntipäilyys on uudelleen täytettävä;

2) lisäveroa on suoritettava 16 senttiä litralta, jos vähittäismyyntipäilyys on raaka-aineena hyödynnettävä.

VEROTAULUKKO

Etyylialkoholipitoisuus tilavuusprosentteina	Tuoteryhmä	Veron määrä
<i>Olut</i>		
yli 0,5 mutta enintään 2,8	11.	1,68 senttiä senttilitralta etyylialkoholia
yli 2,8	12.	28,59 senttiä senttilitralta etyylialkoholia
<i>Viinit</i>		
yli 1,2 mutta enintään 2,8	21.	4,54 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
yli 2,8 mutta enintään 5,5	22.	134,55 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
yli 5,5 mutta enintään 8,0	23.	185,00 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
yli 8,0	24.	235,46 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
<i>Välituotteet</i>		
yli 1,2 mutta enintään 15	31.	428,88 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
yli 15 mutta enintään 22	32.	706,39 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
<i>Etyylialkoholi</i>		
tullitariffin nimikkeeseen 2208 kuuluvat tuotteet:		
— yli 1,2 mutta enintään 2,8	41.	1,68 senttiä senttilitralta etyylialkoholia
— yli 2,8 mutta enintään 10	42.	44,57 senttiä senttilitralta etyylialkoholia
— yli 10	43.	50,46 senttiä senttilitralta etyylialkoholia
muut	44.	50,46 senttiä senttilitralta etyylialkoholia

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Laki

tupakkaverolain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tupakkaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1470/1994) liitteenä oleva verotaulukko, sellaisena kuin se on laissa 1226/1999, seuraavasti:

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Euroa/yksikkö	Prosenttia vähittäis-myyntihinnasta
Savukkeet	1	15,13/1000 kpl	50,0
Sikarit ja pikkusikarit	2	—	22,0
Piippu- ja savuketupakka	3	3,62/kg	48,0
Savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka	4	3,62/kg	50,0
Savukepaperi	5	—	60,0
Muu tupakkaa sisältävä tuote	6	—	60,0

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Laki

jäteverolain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun jäteverolain (495/1996) 4 §:n 1 momentti seuraavasti:

4 §
Veroa on suoritettava 15,14 euroa tonnilta jä-
tettä, joka toimitetaan kaatopaikalle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Laki

öljyjättemaksusta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan öljyjättemaksusta 5 päivänä joulukuuta 1986 annetun lain (894/1986) 4 §, sellaisena
kuin se on laissa 985/1989, seuraavasti:

4 §
Öljyjättemaksua on suoritettava 4,2 senttiä ki-
lolta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Laki

autoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun autoverolain (1482/1994) 64 §, ja
muutetaan 6 §:n 1 momentti, 11 §:n 5 momentti, 16 ja 20 §, 25 §:n 1 momentin johdantokappale,
28 §:n 1 momentti ja 51 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 16 § osaksi laissa 1160/1998
ja 25 §:n 1 momentin johdantokappale laissa 421/2001, seuraavasti:

6 §
Autoveroa suoritetaan auton verotusarvon
määrä vähennettynä 770 eurolla. Veron määrä
on kuitenkin aina vähintään 50 prosenttia auton
verotusarvosta.

11 §
Verotusarvoon ei kuitenkaan lueta ajoneuvon
tavanomaisen myyntikunnostuksen arvoa eikä
tämän yhteydessä ajoneuvon lisättyjen enin-
tään 80 euron arvoisten varusteiden arvoa. Ajo-
neuvon rekisteröintimaksua ja maksua rekisteri-
kilvistä ei lueta verotusarvoon.

16 §

Auton verotusarvosta vähennetään 70 euroa, jos auto on varustettu takalasin huurteenpoistolaitteella ja valonheitinten pesulaitteella.

Vähäpäästöisen ottomootorilla varustetun henkilöauton verotusarvosta vähennetään 760 euroa. Vähennys myönnetään myös ulkomailla ensimmäisen kerran rekisteriin merkitystä ottomootorilla varustetusta henkilöautosta, joka täyttää vähäpäästöisyydelle asetettavat vaatimukset ja jonka laitteiston toimintakunnosta esitetään selvitys. Vähennystä ei myönnetä ajoneuvosta, jonka verotusarvo on määrätty 25 a §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa tai muutoin siten, että vähennys on jo otettu huomioon. Valtioneuvoston asetuksella säädetään, milloin ajoneuvoa on pidettävä vähäpäästöisenä.

20 §

Ulkomaan valuutassa ilmaistut rahamäärät muunnetaan euroiksi käyttämällä autoveroilmoituksen antamisajankohtaa välittömästi edeltäneen kalenterikuukauden toiseksi viimeisen keskiviikon myyntikurssia tai muuta tullihallituksen vahvistamaa muuntokurssia, jota autoveroilmoituksen antamispäivänä sovelletaan maahan tuodun tavaran tullausarvoa määritettäessä. Jos autoveroilmoitusta ei ole tehty, käytetään sitä kurssia, jota olisi sovellettu ajankohtana, jona ilmoitus olisi viimeistään pitänyt tehdä.

25 §

Maahan muuttavan henkilön muuton yhteydessä tuoman yhden yksityistalouteen kuuluvan verollisen ajoneuvon veroa alennetaan enintään 13 450 eurolla jos:

28 §

Autosta, joka sitä ensi kertaa rekisteröitäessä merkitään käytettäväksi luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/1991) 2 §:n 5 kohdassa tarkoitettuun tilausliikenteeseen ja jota sen omistaja pääasiallisesti käyttää

tällaiseen liikenteeseen, autoveroa alennetaan enintään 9 600 eurolla.

51 §

Milloin autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikunta- tai näkövammasta aiheutuva pysyvä haitta-aste on vähintään 80 prosenttia ja jonka henkilökohtaiseen käyttöön auto tulee, tai sellainen invalidi, jonka pysyvä haitta-aste on vähintään 60 prosenttia ja jolle auton hankinta on hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta määrättävä asettamallaan ehdoilla valtion varoista maksettavaksi takaisin vero, kuitenkin enintään 3 770 euroa. Milloin hakija ajokortissa olevalla merkinnällä tai muutoin luotettavasti osoittaa, että hänen on käytettävä automaattivaihteista autoa, veroa palautetaan edellä mainituin edellytyksin enintään 4 980 euroa. Jos auto on ollut haltijan käytössä, vero palautetaan vasta, kun haltija on merkitty auton omistajaksi. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä 6 kuukauden kuluessa siitä, kun hakija on merkitty rekisteriin auton omistajaksi, uhalla, että oikeus palautuksen saamiseen on menetetty.

Milloin autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikuntakyky on alaraajan tai alaraajojen puuttumisen tahi toiminnan vajavuuden vuoksi siten alentunut, että hänen pysyvä haitta-asteensa on vähintään 40 prosenttia, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta 1 momentissa säädetyillä ehdoilla määrättävä valtion varoista maksettavaksi takaisin 60 prosenttia verosta, kuitenkin enintään 2 460 euroa. Palautusta myönnetään vain autosta, jonka hankinta on invalidille hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on re-

kisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä viimeistään 1 momentissa säädetyssä ajassa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Laki

moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (722/1966) 5 §:n 1 momentti, 12 §, 13 §:n 1 momentti ja 16 §, sellaisina kuin ne ovat 5 §:n 1 momentti laeissa 1168/1990, 1546/1992 ja 1161/1998, 12 § laissa 737/1984, 13 §:n 1 momentti laissa 1538/1995 sekä 16 § laeissa 435/1986 ja 339/1993, seuraavasti:

5 §

Varsinainen ajoneuvo on kokonaan tai osaksi muuta käyttövoimaa tai polttoainetta kuin moottoribensiiniä käyttämään tarkoitettua ajoneuvosta:

1) henkilöautosta ja kaksikäyttöautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 25,20 euroa ja muusta kuin edellä mainitusta pakettiautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 4,56 euroa;

1 a) matkailuautosta ja huoltoautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 4,56 euroa;

2) muusta kuin 3 kohdassa tarkoitettua kaksiakselisestä kuorma- ja erikoisautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 4,56 euroa 14 000 kilogramman kokonaispainoon saakka ja kultakin tämän painon ylittävältä 100 kilogramman kokonaispainon määrältä tai sen osalta 9,12 euroa;

3) kaksiakselisestä kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään puoliperävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 8,64 euroa ja kaksiakselisestä kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään varsinaisen perävaunun ve-

toon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 9,12 euroa;

4) muusta kuin 5 kohdassa tarkoitettua telirakenteisesta kuorma- tai erikoisautosta ja kolme- tai useampiakselisesta kuorma- ja erikoisautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 6,00 euroa 19 000 kilogramman kokonaispainoon saakka ja kultakin tämän ylittävältä 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 10,56 euroa;

5) telirakenteisesta kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään puoliperävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 8,04 euroa ja telirakenteisesta kuorma-autosta samoin kuin kolme- tai useampiakselisesta kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään varsinaisen perävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 9,12 euroa.

12 §

Jos moottoriajoneuvo verovuoden aikana poistetaan moottoriajoneuvorekisteristä, maksettakoon suoritettua ajoneuvoverosta takaisin määrä, joka ylittää sen kuukauden loppuun laske-
tun veron, minkä kuluessa ajoneuvon rekiste-

rikilvet on annettu takaisin viranomaiselle. Jos verovuodelta takaisin maksettava vero on pienempi kuin 17 euroa, veroa ei makseta takaisin.

13 §

Kuorma-autosta suoritettua ajoneuvoveroa palautetaan 50 euroa jokaiselta kansainvälisen kuljetuksen osana olevalta Suomessa tapahtuneelta kuorma-auton rautatiekuljetukselta, jonka alkua- ja päätepaikkojen välimatka on suoraan mitattuna vähintään 100 kilometriä. Palautuksen suorittaa hakemuksesta ajoneuvohallintokeskus.

kaksikymmenkertaisena. Jos ajoneuvosta ei ole suoritettava varsinaista ajoneuvoveroa, lisävero on ajoneuvon laadun mukaan 5 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaisesti laskettu määrä kaksikymmenkertaisena, kuitenkin vähintään 840 euroa. Linja-auton ja liikennetraktorin lisävero on 10 000 euroa. Lisäveroa alennetaan ajoneuvosta verokauden aikana polttoainemaksusta annetun lain (337/1993) nojalla maksuun pannun polttoainemaksun määrällä, enintään kuitenkin lisäveron alentamattomalla määrällä.

Traktorista suoritettava päivämaksu on 5 euroa.

16 §

Lisävero on niistä ajoneuvoista, joista on suoritettava varsinaista ajoneuvoveroa, tuo vero

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Laki

polttoainemaksusta annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan polttoainemaksusta 13 päivänä huhtikuuta 1993 annetun lain (337/1993) 5 §, sellaisena kuin se on laissa 234/1998, seuraavasti:

5 §

Polttoainemaksun määrä

Polttoainemaksun määrä on henkilöautosta 168 euroa päivältä, pakettiautosta 252 euroa päi-

vältä, linja-autosta 336 euroa päivältä ja kuorma-autosta 504 euroa päivältä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Laki

ajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvoverosta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1111/1996) 6 §, 7 §:n 2 momentti ja 7 a §:n 2 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 2 momentti ja 7 a §:n 2 momentti laissa 921/1998, seuraavasti:

6 §

Ajoneuvoveron määrä

Ajoneuvoveron määrä on 84 euroa ajoneuvosta, joka on otettu käyttöön ennen 1 päivää tammikuuta 1994, ja 117 euroa ajoneuvosta, joka on otettu käyttöön mainittuna päivänä tai sen jälkeen.

7 §

Veron kantaminen

— — — — —
Jos ensimmäistä kertaa rekisteröitävää, uudelleen rekisteröitävää tai verokauden aikana veronalaiseksi muutettua ajoneuvoa koskeva verovelvollisuus alkaa kesken verokautta, verosta kannetaan vain se suhteellinen osa, joka vastaa koko verokaudesta verovelvollisuuden alkaessa

jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna. Veroa kannetaan kuitenkin vähintään 17 euroa.

7 a §

Veron palauttaminen ja perittävän veron määrän alentaminen

— — — — —
Veroa palautetaan se suhteellinen osa, joka vastaa verokaudesta jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna rekisterikilpien palautuspäivää, rekisteristä poistopäivää tai verovapauden edellytysten ilmenemispäivää seuraavasta päivästä alkaen. Jos palautettava määrä on pienempi kuin 17 euroa, sitä ei makseta takaisin.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Laki

veronkantolain 25 §:n 2 momentin kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/1978) 25 §:n 2 momentti.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Laki

veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 ja 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan veronlisäyksestä ja viivekorosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1556/1995) 2 §:n 1 momentti ja 4 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1030/1997, seuraavasti:

2 §

Veronlisäys

Oma-aloitteisesti suoritettavan veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi sekä jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä lasketaan verolle veronlisäys. Se on määrältään valtiovarainministeriön asetuksella vuosittain vahvistettu viivästyskoron viitekorko lisätynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 3 euroa.

4 §

Viivekorko

Maksuunpanulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksamattomalle verolle lasketaan viivekorko, joka on määrältään valtiovarainministeriön vuosittain vahvistama viivästyskoron viitekorko lisätynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 3 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Lain voimaantuloa edeltäviltä vuosilta muutoin kuin oma-aloitteisesti suoritettavien verojen jälkiverotuksen yhteydessä 2 §:ssä tarkoitettu veronlisäys lasketaan lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 2001
